

κατάληγουσιν εἰς *οβα*, ὡς Ἀβάδουβα, Ἄβνοβα, Ἀκοράβα, Αὐτόβα, Αὐσόβα, Βανοῦβαι, Βοῦβαι (α) καὶ τόσαι ἄλλαι, διὰ ν' ἀρκεσθῶ εἰς μόνην τὴν ἀρχὴν τοῦ λεξικοῦ. Ὅτι ἡ κατάληξις *οβα*, σημαίνουσα τὴν πόλιν, εἶνε σημιτικὴ καὶ κελτικὴ, ἀρκοῦσιν ἢ Χαράκιμωβα καὶ ἢ Ραβάθμωβα τῶν Ἀράβων, αἱ συγχρόνως καλούμεναι καὶ Χαράκιωμα καὶ Ἀρεόπολις· ὁ πολίτης Χαρακιμωβηνός καὶ ὁ ἐκ Χάρακος. Σημῖται δὲν κατέκτησαν τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ Ῥωμαῖοι, διὰ τοῦτο ἀποδίδω τὴν ἀρχὴν τῆς κατάληξεως *οβα*, εἰς τὸ τοῦ μέσου λατινισμοῦ *ουνα* καὶ *ουνα*, σημαίνοντος τὸν στρατιωτικὸν σταθμὸν καὶ τὴν ἐν κοιλώματι πεδιάδος ἢ ὄρους κειμένην κώμην· διὰ τοῦτο αἱ μὲν πεδιάδι πόλεις τῆς Θεσσαλίας καὶ Πελοποννήσου καλοῦνται Ἰσοβα, Ἄκοβα, Γούβα, αἱ δὲ ὄρειναι Τράχοβα, Ράχοβα, Ἀράχοβαν· ἐν τῷ μέσῳ αἰῶνι τὸ Ἀγρίνιον ἐλέγετο Βλεσωνα, Βράχωρα καὶ Βραχώριον, ἀποδείξας ὅτι ἡ κατάληξις *οβα* οὐδὲν ἕτερον σημαίνει ἢ τὸ χωρίον. Ἐὰν ἡ κατάληξις εἶνε Σλαβικὴ, τότε τίς ἔκτισε τὴν Πάδοβαν, τὴν Γένοβαν, πόλεις τῆς Ἰταλίας, τὴν Μόνκλοβαν (τὴν ἀρχαίαν Ὀδόλκωνα) καὶ Μαίνοβαν πόλεις τῆς Ἰσπανίας; Οἱ Σλαῦοι; ἀλλὰ πότε; (β).

Ὁ κ. Σάθας φρογεῖ ὅτι ἡ κατάληξις *ιτσα*, *σιτσα* καὶ *σιτσια* εἶνε Ἀλβανικὴ καὶ σημαίνει τὸν σταθμὸν, στρατιωτικὸν ἢ ὁδοιπορικόν, καὶ τὸ ἕστερον τουρκικὸν χάνι. Ἀλλὰ διατὶ νὰ καταφύγωμεν εἰς τὴν Ἀλβανικὴν, ἀφοῦ ἡ Ἑλληνικὴ δύναται νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ ἀρκούντως τὸ πρᾶγμα;

Ἡ κατάληξις *ιτσα* καὶ *σιτσια* καὶ *βίτσα* εἶνε προφανῶς ἡ Ἑλληνικὴ ὑποκοριστικὴ κατάληξις *ισκη*, καὶ ὡς τοιαύτην τὴν μεταχειρίζεται ὁ λαός· οἷον *κορλοκη*—*κορίτσι*, *παιδίση*—*παιδίτσα* (ἐν Γορτυνίᾳ), Φωτίτσα, μπουκίτσα, ἀρρωστίτσα, γουβίτσα, βροχίτσα, πατερίτσα (ἢ τῶν καλογήρων [πατέρων] βακτηρία καὶ τὸ θαυμασίον ὄρος τῆς Βυτίνης, τὰ νῦν, κ' τοῦ σχήματος αὐτοῦ, *Πατερίτσα* καλούμενον), Μπλίτσα (χωρίον τοῦ δήμου Μεθώνης τῆς Πυλίας), Κερασίτσα (χωρίον τοῦ δήμου Τεγέας τῆς Μαγνησίας), Καρυδίτσα καὶ Καρύτσα (δῆμος Γεραθῶν τῆς Λακεδαιμόνος), Λεϊμονίτσα, Πιπερίτσα (δῆμος Εὔας τῆς Μεσσηνίας), Πιτίτσα ([Πίτις-υος]) χωρίον τοῦ δήμου Ἐρρινεῶν τῶν Πατρῶν, κατάφυτον ὑπὸ πείκων), Κονιδίτσα ([Κονίς-ίδος κ. κονίδα, τὰ φᾶ τῶν φθειρῶν, ψύλλων κτλ.]), χωρίον τοῦ δήμου Σελλασίας τῆς Λακεδαιμόνος, Σκαμίτσα ([Σκαμι-νέα ἢ Συκομοφρέα τὸ γνωστὸν δένδρον]), χωρίον τοῦ δήμου Μαλευρίου τοῦ Γυθείου), Καμαρίτσα ([Καμάρα], χωρίον τοῦ δ. Φαλαισίας τῆς Μεγαλοπόλεως, ἐνθα καὶ χωρίον Καμάρα), Πουλίτσα (χ.

τοῦ δ. Κορίνθου) κτλ. Ἐτι δὲ καὶ εἰς τὰ ὀνόματα καὶ ἐπίθετα τῶν ἀνθρώπων ὁ λαὸς μεταχειρίζεται τὴν αὐτὴν κατάληξιν εἰς ἔκφρασιν τοῦ ὑποκοριστικοῦ: οἷον Γεωργίτσα, Χριστίτσα, Μαρίτσα (μονὴ ἐν τῷ δ. Δύμῃ τῶν Πατρῶν), Ἐλενίτσα, (Πεπελενίτσα, γυναικεῖα μονὴ ἐν τῷ δ. Αἰγείου), Καλλιίτσα [ἢ Καλλιόπη], (χωρίον τοῦ δ. Ἠλίδος τῆς Ἠλείας), Σκουπίτσα (σκοῦπα—τὸ σάρωμα), Ἀνδρίτσα καὶ Ἀνδρίτσος, Κοπανίτσα (Κόπανος) οἱ δὲ βυζάντιοι, τὸν εἰς Πάτρας ἀποσταλέντα χάριν δημοσίας ὑπηρεσίας ἐπὶ Μιχαὴλ τοῦ Γ' συγγενῆ αὐτοῦ Θεοφίλον, διὰ τὸ μικρὸν αὐτοῦ ἀνάστημα ἐκάλουν Θεοφιλίτσον· ἔτι δὲ καὶ νῦν ἐν τῷ δήμῳ Κολλωνίδων τῆς Πυλίας ὑπάρχει χωρίον Βασιλίτσι καλούμενον, ἀπὸ μικροσώμου τινος Βασιλείου λαβὸν τὸ ὄνομα καὶ Γεωργίτσι (δ. Πηλλαινός τῆς Λακεδαιμόνος). Ἐν Ἠράκῃ, ἐν τῇ θέσει τῆς ἀρχαίας Ἠρακλείας πρὸς τὴν Προποντίδα, ὑπάρχει τὸ νῦν χωρίον Ἠρακλίτσα καλούμενον. (ἔπειτα)

ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΣ

Ὁ φωνογράφος σύγκειται ἰδίως ἐκ τινος κυλίνδρου ὅστις ἄλλοτε μὲν ἦτο ὀρειχάλκινος φέρων ἐλικοειδῆ ἐνσκαφήν καὶ ἐπενδεδυμένον διὰ λεπτοῦ φύλλου ἐκ κασσιτέρου· ἀλλ' εἰς τὸν ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ Edison τελειοποιηθέντα φωνογράφον ὁ κύλινδρος οὗτος κατασκευάζεται ἐξ εὐμαλάκτου μίγματος. Πρὸ τοῦ κυλίνδρου τοποθετεῖται κωνικὸς ὄλμος τοῦ ὁποῦο ὁ πυθμὴν κλείεται διὰ λεπτοῦ μεταλλικοῦ ἐλάσματος ὀπλισμένου κατὰ τὸ κέντρον αὐτοῦ διὰ μεταλλικῆς ἀκίδος. Ἄν φωνήσωμεν ἐν τῷ ὄλμῳ ἢ μεταλλικῇ πλάξ κρδαινέται καὶ ἡ ἀκίς χαράσσει ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου περιστρεφόμενου ποικίλα τὴν μορφήν κοιλώματα, ἅτινα εἶνε ἢ ἀποτύπωσις τῆς φωνῆς. Ἄν καὶ αὐθις περιστρέψωμεν τὸν κύλινδρον μὲ τὴν αὐτὴν ταχύτητα, ἡ ἀκίς διατρέχει τὰ κοιλώματα ἅτινα προηγουμένως ἐχάραξεν, ἢ πλάξ κρδαινέται ὁμοίως οὕτω δὲ παράγεται ἡ φωνή. Ἄν ἀφοῦ τυπωθῇ ἐπὶ τοῦ κυλίνδρου ὀμιλία τις δευτέρως ὀμιλήσῃ ἐν τῷ ὄλμῳ δύναται καὶ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου ἢ ὀμιλία νὰ ἀποτυπωθῇ καὶ εἴτα ταῦτοχρόνως πᾶσαι αἱ ὀμιλίαι ἀναπαράγονται. Εὐχερέστερον ἀποτυπῶνται ἄσμα ἢ καὶ μέλος δι' οἰουδήποτε μουσικῶν ὀργάνων παραγόμενον. Ἐὰν ἐπομένως πολλὰ μουσικὰ ὄργανα ταῦτοχρόνως καὶ ἐν συναυλίᾳ ἐκτελέσωσι μουσικὴν τινὰ σύνθεσιν πλησίον τοῦ ὀργάνου, ὀπλισμένου κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην διὰ μεγάλου κώνου ὅπως τελειότερον ἢ πλάξ δέχεται τὰς κρδάνσεις τοῦ ἀέρος, πλήρης ἢ μουσικὴ συμφωνία ἀποτυπῶνται καὶ μετ' ἀρκετῆς ἀκριβείας εἴτα ἀποδίδεται. Τοιοῦτος ἦτο καὶ ὁ ἐν τῇ τελευταίᾳ Παγκοσμίῳ Ἐκθέσει τῶν Παρισίων φωνογράφος τοῦ Ἐδισῶνος καὶ ἡ θαυμασία συσκευὴ τοῦ Ἀμερικανοῦ Tainter, ἣν ἀπεκάλει γραφοφῶνον.

(α) Τούτοις προσθετέον καὶ τὰ κατὰ παραφθοράν, Μάρραβα, ἢ Μακκρόραβα (ἢ Μέκκα), Κάνωδος, ἀπὸ Κανώδου τοῦ κυδερνίου τοῦ τῆς νεῖος τοῦ Μενελάου.

(β) Βροῦβα, καλεῖται τὸ νῦν χωρίον τῆς Ἀττικῆς κείμενον ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς ἀρχαίας κώμης Βραυρώνος παρὰ τὸν Μαραθῶνα.